

- 1 Rodzaje uczenia maszynowego
- Inżynieria cech (enkodowanie, skalowanie, standaryzacja i normalizacja)
- 3 Metryki klasyfikacji i regresji
- 4 Regresja liniowa

- 1 Rodzaje uczenia maszynowego
- Inżynieria cech (enkodowanie, skalowanie, standaryzacja i normalizacja)
- 3 Metryki klasyfikacji i regresji
- 4 Regresja liniowa

- 1 Rodzaje uczenia maszynowego
- Inżynieria cech (enkodowanie, skalowanie, standaryzacja i normalizacja)
- 3 Metryki klasyfikacji i regresji
- 4 Regresja liniowa

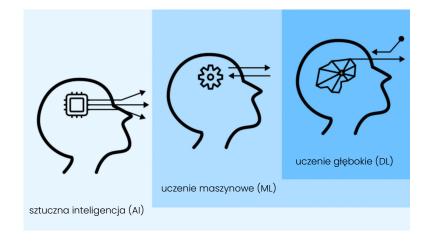

- 1 Rodzaje uczenia maszynowego
- Inżynieria cech (enkodowanie, skalowanie, standaryzacja i normalizacja)
- 3 Metryki klasyfikacji i regresji
- 4 Regresja liniowa

Ze względu na sposób uczenia:

- Uczenie nadzorowane (ang. supervised learning)
- Uczenie nienadzorowane (ang. unsupervised learning)
- Uczenie ze wzmocnieniem (ang. reinforcement learning)

Model uczy się odwzorowywać dane wejściowe na dane wyjściowe X→Y.

W tym zagadnieniu dane są pary wartości wejściowych x_i oraz wyjściowych y_i.

info Share

Przykłady modeli i algorytmów.

Parametryczne:

- regresja liniowa/nieliniowa (ang. linear/non-linear regression),
- logistyczna (ang. logistic regression).

Przykłady modeli i algorytmów.

Nieparametryczne:

- maszyna wektorów wspierających (ang. support vector machine - SVM),
- drzewa losowe (ang. random trees),
- XGBoost.

Algorytm wyszukuje w danych wzorce (ang. pattern) nie mając informacji wyjściowej (Y). Wyszukiwanie wzorców odbywa się z wykorzystaniem optymalizacji (maksymalizacja funkcji celu lub minimalizacja funkcji kosztu).

Przykłady modeli i algorytmów (nieparametryczne):

- algorytm centroidów (k-means),
- t-distributed Stochastic Neighbor Embedding (t-SNE),
- Uniform Manifold Approximation and Projection for Dimension Reduction (uMAP).

Ze względu na typ modelu:

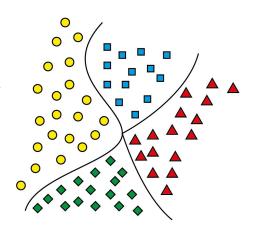
- Klasyfikacja (ang. classification)
- Regresja (ang. regression)
- Klasteryzacja (ang. clustering)
- Inne:
 - Redukcja wymiarowości (ang. dimensionality reduction)
 - Uczenie zależności (ang. association rule mining)

-...

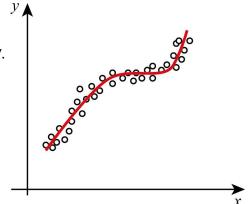
- cel klasyfikacji,
- przykłady zastosowań,
- dane treningowe i etykiety.

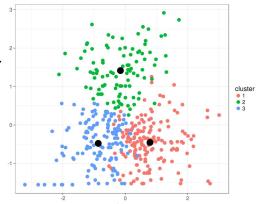
- cel regresji,
- przykłady zastosowań,
- dane treningowe i etykiety.

info Share

- cel klasteryzacji,
- przykłady zastosowań,
- dane treningowe i etykiety.

info Share

- cel redukcji wymiarowości,
- przykłady zastosowań,
- dane treningowe i etykiety.

- cel uczenia zależności,
- przykłady zastosowań,
- dane treningowe i etykiety.

- charakterystyka szeregów czasowych,
- zastosowania w Machine Learningu,
- dane treningowe i testowe.

Ze względu na typ modelu:

- parametryczne (ang. parametric),
- nieparametryczne (ang. non-parametric).

Modele parametryczne mają z góry określoną postać funkcyjną, a uczenie modelu polega na określeniu parametrów. Nadają się raczej do nieskomplikowanych zagadnień.

Przykłady modeli parametrycznych:

- regresja liniowa i nieliniowa,
- regresja logistyczna.

Np. w przypadku regresji liniowej y=a·x+b parametrami są a i b.

Modele nieparametryczne nie posiadają określonej formy funkcyjnej. Są to zwykle bardzo elastyczne modele umożliwiające tworzenie bardzo skomplikowanych odwzorowań.

Inżynieria cech

Inżynieria cech (ang. feature engineering) polega na przekształcaniu istniejącego zbioru danych w celu zwiększenia efektywności modelu, np.:

- zamiana danego zbioru cech na zbiór cech nieskorelowanych (np. analiza głównych składowych PCA),
- dodanie nowej cechy zawierającej wartość 1, gdy inna cecha posiada pewną własność i 0 gdy jej nie ma (one-hot encoding),
- rozbicie jednej cechy na kilka np.: zamiana dat na dni, miesiące itp.,
- transformacje cech (np. logarytmowanie, podnoszenie do kwadratu),
- skalowanie cech,
- standaryzacja cech,
- normalizacja cech.

info Share

zamianie tej kolumny na trzy nowe:

ML Wstęp, Regresje one-hot encoding

Polega na wprowadzeniu jednej lub więcej cech (nowych kolumn) w oparciu o wartości danej cechy. Np.: załóżmy, że pewna cecha oznacza grupę wiekową: młodzież, dorośli, seniorzy.

Możliwe zatem są trzy wartości. One-hot encoding polega na

wiek		młodzie ż	dorośli	seniorzy
młodzież		1	0	0
seniorzy		0	0	1
dorośli		0	1	0
dorośli		0	1	0
młodzież	_	1	0	0
seniorzy	7	0	0	1
seniorzy		0	0	1
młodzież		1	0	0
seniorzy		0	0	1

One-hot encoding polega na zamianie wartości (całkowitych, nazw kategorii itp.) na nowe kolumny danych, które zawierają 1 w miejscu wystąpienia danej wartości i 0 w przypadku jej braku.

import numpy as np

from sklearn.preprocessing import OneHotEncoder

one-hot encoding – dla pojedynczej cechy (kolumny danych)

Poniżej utworzona zostanie macierz zawierająca nazwy kategorii `a`, `b` lub `c`.

['c'],
['a'],
['a'],
['a'],
['b'],
['c'],

['b']], dtype='<U1')

one-hot encoding – dla pojedynczej cechy (kolumny danych)

Utworzenie obiektu klasy OneHotEncoder wykonuje się poprzez konstruktor klasy `OneHotEncoder`. Domyślnie tworzona jest macierz rzadka, tu w celu lepszej ilustracji zagadnienia wymuszono utworzenie macierzy pełnej poprzez podanie argumentu `sparse=False`.

my_encoder = OneHotEncoder(sparse=False)

W chwili obecnej obiekt my_encoder jest "pusty". nie zawiera żadnych danych. W celu jego pełnego określenia należy użyć metody fit, a jako argumentu użyć tablicy z kategoriami.

my_encoder.fit(x)

one-hot encoding – dla pojedynczej cechy (kolumny danych)

my_encoder.categories_

[array(['a', 'b', 'c'], dtype='<U1')]

one-hot encoding – dla pojedynczej cechy (kolumny danych)

[0., 1., 0.]])

one-hot encoding – dla wielu cech (kolumn danych)

one-hot encoding – dla wielu cech (kolumn danych)

Utworzenie enkodera i wypisanie określonych kategorii:

```
my_encoder1 = OneHotEncoder(sparse=False)
     my_{encoderl.fit}(X)
     my_encoderl.categories_
my_encoderl.transform(X)
array([[1, 0, 0, 1, 0, 0, 0, 1, 0, 0],
          [0, 1, 0, 0, 0, 1, 0, 0, 0, 1]
          [0., 0., 1., 0., 0., 0., 1., 0., 0., 1.],
          [1., 0., 0., 1., 0., 0., 0., 0., 1., 0.],
          [0., 0., 1., 0., 0., 0., 1., 0., 1., 0.],
          [1., 0., 0., 0., 0., 1., 0., 1., 0., 0.],
          [0, 0, 1, 0, 1, 0, 0, 0, 0, 1]
          [0., 1., 0., 1., 0., 0., 0., 0., 1., 0.],
          [0., 0., 1., 0., 1., 0., 0., 1., 0., 0.],
```

[1., 0., 0., 1., 0., 0., 0., 0., 0., 1.]])

Zastosuj one-hot encoding, aby przekształcić poniższy array zawierający informacje na temat preferencji muzycznych na reprezentację binarną.

Skalowanie polega na zmianie zakresu zmiennej do pewnego ustalonego zakresu, zwykle od 0 do 1 lub -1 do 1.

Skalowanie do zakresu od 0 do 1:

$$X_{[0;1]} = \frac{X - X_{min}}{X_{max} - X_{min}}$$

Skalowanie do nowego zakresu: $[X_{s,min}, X_{s,max}]$

$$X_{s} = X_{s,min} + \left(\frac{X - X_{min}}{X_{max} - X_{min}}\right) \left(X_{s,max} - X_{s,min}\right)$$

Skalowanie cech – scikit-learn – pojedyncza kolumna

import numpy as np from sklearn.preprocessing import MinMaxScaler

x = np.array([0.1, 10., 15., -5.1, 6.2],ndmin=2).transpose()

array([[0.1], [10.], [15.], [-5.1],

[6.2]])

Skalowanie cech – scikit-learn – pojedyncza kolumna

my_scaler = MinMaxScaler()

 $my_scaler.fit(x)$

[my_scaler.data_min_, my_scaler.data_max_]

[array([-5.1]), array([15.])]

Skalowanie cech – scikit-learn – pojedyncza kolumna

Skalowanie cech – scikit-learn – wiele kolumn

Skalowanie cech – scikit-learn – wiele kolumn

Zadanie 12.2

Skalowanie cech (instrukcja)

Rozważmy zestaw danych o ocenach filmów, który zawiera różne cechy, takie jak "Ocena Krytyków", "Ocena Użytkowników", "Czas Trwania" itp. Twoim zadaniem jest przeprowadzenie skalowania cech, aby dostosować je do określonego zakresu.

Standaryzacja składa się z centrowania i skalowania cechy względem odchylenia standardowego. Polega na odjęciu od cechy jej średniej wartości i podzieleniu przez odchylenie standardowe.

$$u = \frac{x - x}{S}$$

x - średnia, s - odchylenie standardowe, x - skalowana wartość.

Standaryzacja cechy – scikit-learn pojedyncza kolumna

import numpy as np from sklearn.preprocessing import StandardScaler

Poniżej utworzona zostanie macierz zawierająca liczby zmiennoprzecinkowe.

array([[0.1], [10.], [15.], [-5.1], [6.2]]) info Share

Standaryzacja cechy – scikit-learn pojedyncza kolumna

my_scaler = StandardScaler()

 $my_scaler.fit(x)$

[my_scaler.mean_, my_scaler.var_]

[array([5.24]), array([50.4344])]

Standaryzacja cechy – scikit-learn pojedyncza kolumna

Zadanie 12.3

Standaryzacja (instrukcja)

Rozważmy zbiór danych obejmujący informacje o wzroście (w centymetrach) i wadze (w kilogramach) grupy osób. Twoim zadaniem jest zastosowanie standaryzacji, aby dostosować te cechy do jednolitego zakresu.

Normalizacja cechy polega na skalowaniu cechy względem wybranej miary (np. normy L2). Zwykle skalowaniu podlegają wiersze, ale można również skalować kolumny.

i	X ₁	X _{fi}	X ₃
1	-5.1	-5.1 1.4	
2	2.0	4.1	1.6
3	1.0	-1.0	3.0
4	-6.2	3.4	1.1
5	55.1	31	13.3

sklearn.preprocessing.normalize

infoShareAcademy.com

Niektóre algorytmy wymagają określenia odległości między obserwacjami. Odległości oblicza się między danymi obserwacjami tj. wierszami tabeli. Obserwacja może składać się z danych różnego typu, zatem nie w każdym przypadku sensowne jest stosowanie odległości euklidesowej (tzw. długości wektora).

Wartości różnych zmiennych mogą się bardzo różnić, więc odległości zostaną zdominowane przez zmienne o większych wartościach. W takich przypadkach warto zastosować normalizację i/lub standaryzację.

Metryki (ang. metrics, scoring) służą do oceny efektywności modelu. W różnych zagadnieniach stosuje się różne metryki. Metryk jest bardzo wiele np. lista dostępnych metryk w scikit-learn.

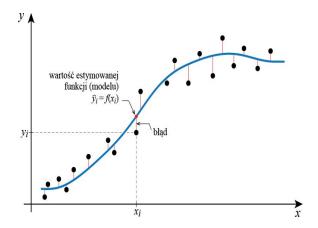

W zagadnieniach klasyfikacji, regresji i klasteryzacji używa się różnych metryk. Stosując różne metryki można uzyskać inne (lepsze/gorsze) wyniki dla danego modelu o identycznych danych.

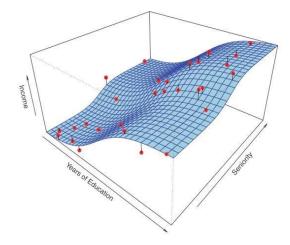
Błąd w regresji.

info Share
ACADEMY

Błąd w regresji.

infoShareAcademy.com

Regresja - przykładowy wynik

indeks	obserwacje (dane)	model (predykcja)	błąd
i	$\boldsymbol{\mathcal{Y}}_{i}$	<i>y</i> ^ _{<i>i</i>}	$y_i - y^{\wedge}_i$
1	2,4	2,5	-0,1
2	25,3	27,5	-2,2
3	4,5	3,8	0,7
	•••		
1024	12,1	11,8	0,3

Podstawowymi metrykami dopasowania modelu są:

• średni błąd kwadratowy (mean square error)

$$\mathsf{MSE} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (Y_i - \hat{Y}_i)^2$$

Podstawowymi metrykami dopasowania modelu są:

• pierwiastek MSE (root mean square error)

$$RMSE = \sqrt{MSE}$$

Podstawowymi metrykami dopasowania modelu są:

• średni błąd bezwzględny (mean absolute error)

MAE =
$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} |y_i - \hat{y_i}|$$

Klasyfikacja - przykładowy wynik

indeks	obserwacje (dane)	model (predykcja)
i	\boldsymbol{y}_{i}	<i>y</i> ^ _{<i>i</i>}
1	klasa 1	klasa 1
2	klasa 2	klasa 3
3	klasa 1	klasa 1
256	klasa 3	klasa 3

Przykładowy wynik klasyfikacji binarnej – tablica pomyłek (ang. confusion matrix):

		obserwacje (dane)	
		positive	negative
predykcja (model)	positive	true positive (TP)	false positive (FP)
	negative	false negative (FN)	true negative (TN)

Podstawowymi metrykami efektywności modelu klasyfikacji binarnej są:

- Accuracy
- Precision
- Recall
- F1-score

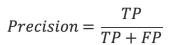
Accuracy porównuje liczbę poprawnie sklasyfikowanych obserwacji do liczby wszystkich obserwacji.

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

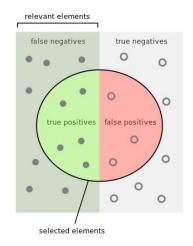

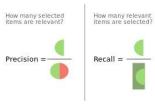
Metryki klasyfikacji

$$Recall = \frac{TP}{TP + FN}$$

$$F_1 = 2 \frac{Precision \cdot Recall}{Precision + Recall}$$

Receiver operating curve (ROC) – krzywa prezentująca skuteczność klasyfikatora binarnego przy różnych poziomach odcinania (threshold).

Na osi poziomej odznacza się False Positive Rate (FPR):

$$FPR = \frac{FP}{FP + TN}$$

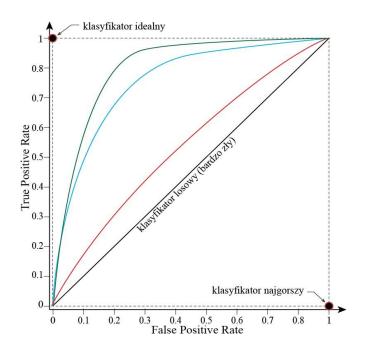
Na osi pionowej odznacza się True Positive Rate (TPR):

$$TPR = \frac{TP}{TP + FN}$$

Istotne jest pole pod krzywą ROC czyli tzw. AUC, dla klasyfikatora idealnego AUC=1.

infoShareAcademy.com

Przykładowy wynik klasyfikacji wieloklasowej: Macierz pomyłek 4x4 przy klasyfikacji wieloklasowej (4 klasy).

	obserwacje (dane)				
model (predykcja)	klasa	1	2	3	4
	1	153	34	36	36
	2	33	155	25	21
	3	26	22	155	33
	4	28	30	38	175

- Dostępne dane dzieli się na dwa lub trzy zbiory: treningowy i testowy (np. 8:2) lub treningowy, walidacyjny i testowy (np. 6:2:2, 7:1,5:1,5, 8:1:1).
- Zbiór testowy nie powinien zawierać obserwacji, które znajdują się w zbiorze treningowym.

- Dopasowanie modelu do danych wykonuje się na zbiorze treningowym.
- Zbiór walidacyjny wykorzystuje się do obiektywnego określenia efektywności modelu w trakcie jego uczenia. Jest to zbiór, dla którego określa się wartość metryki w trakcie procesu uczenia.
- Diagnostykę modelu przeprowadza się dla zbioru testowego.

Model jest odwzorowaniem X \rightarrow Y otrzymanym na podstawie danych. Jest to estymator f(x) odwzorowania f(x) dla, którego zachodzi:

$$Y = f(X) + \varepsilon$$

X – predykatory (wejście, zmienne objaśniające, zmienne niezależne), Y – odpowiedź (wyjście, zmienna objaśniana, zmienna zależna), ε – oznacza błąd losowy.

Obciążenie modelu oznacza różnicę (błąd) między wartością oczekiwaną predykcji Ef(x), a prawdziwą (nieznaną) wartością funkcji f(x).

Bias
$$f(x) = E f(x) - f(x)$$

W praktyce obciążenie modelu oznacza, że model zawsze dokonuje predykcji z nadmiarem (niedomiarem).

Obciążenie powinno być jak najmniejsze.

Model jest odwzorowaniem X \rightarrow Y otrzymanym na podstawie danych. Jest to estymator f(x) odwzorowania f(x) dla, którego zachodzi:

$$Var(f(x)) = E[(f(x)-E[f(x)])^{2}]$$

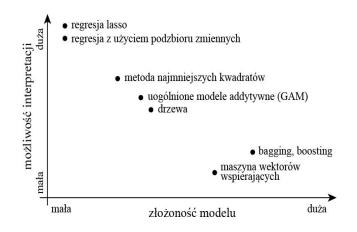
Duża wariancja oznacza, że predykcje dla nieodległych od siebie wartości x będą mocno zróżnicowane, "rozstrzelone".

Wariancja powinna być jak najmniejsza.

Własności modelu vs interpretacja

- 1. Analiza problemu.
- 2. Analiza i eksploracja danych.
- 3. Inżynieria cech (ang. feature engineering).
- 4. Wybór modelu.
- 5. Wybór metryk.
- 6. Trenowanie modelu.
- 7. Testowanie.
- 8. Analiza wyników.

Workflow pracy z modelami

 Analiza problemu, który ma zostać rozwiązany przy wykorzystaniu danych (np. oszacowanie liczby klientów w danym dniu roku, segmentacja klientów, analiza powiązań) i wybór odpowiedniej metody uczenia maszynowego do rozwiązania danego zagadnienia.

2. Analiza i eksploracja danych w celu wyboru modelu i możliwie najlepszego przygotowania danych (np. usuwanie obserwacji odstających, usuwanie danych skorelowanych, itp.).

info Share

3. Inżynieria cech (ang. feature engineering) – wprowadzenie dodatkowych danych (np. one-hot encoding, flagi klasteryzacji), redukcja wymiarowości itp.

ML Wstęp, Regresje Workflow pracy z modelami

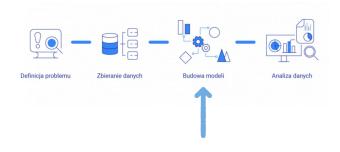
4. Wybór modelu będzie zależał od charakteru danych i celu jaki należy osiągnąć. W niektórych zagadnieniach akceptowalna będzie niższa skuteczność modelu, jeśli model będzie oferował możliwość interpretacji.

5. Wybór metryk adekwatnych do modelu i zagadnienia. Błąd modelu można mierzyć na różne sposoby, ważne jest aby dokonać właściwego wyboru metryki. ogólnie rzecz biorąc nie ma metryk lepszych i gorszych, wszystko zależy od konkretnego problemu.

 Trenowanie modelu. Polega na określeniu postaci estymatora (np. parametrów modelu) na podstawie danych.

 Testowanie modelu. Polega na sprawdzeniu efektywności modelu na danych, które nie zostały wykorzystane do uczenia (trenowania).

ML Wstęp, Regresje Workflow pracy z modelami

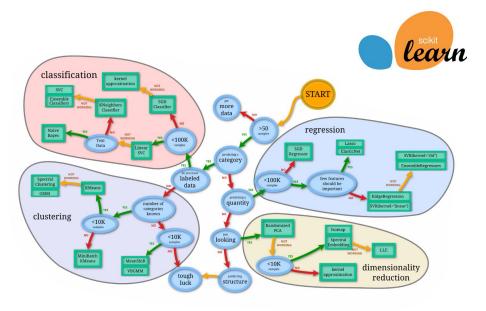
8. Analiza wyników. Stwierdzenie czy model jest skuteczny (tj. pozwala na osiągnięcie założonego na początku celu), sprawdzenie czy model nie jest obciążony (ang. bias) oraz czy nie jest nadmiernie dopasowany (ang. overfitting).

scikit-learn w API – uczenie maszynowe w Pythonie

Scikit-learn oferuje bardzo spójne API. Przepływ pracy jest następujący:

- 1. Utworzenie obiektów (encoder, scaler, classifier, regressor, itp.).
- 2. Użycie metody fit z argumentem w postaci danych.
- 3. Użycie metody transform lub predict w celu obliczenia transformacji lub predykcji.
- 4. (użycie pipeline)

- scikit-learn, statsmodels, XGBoost, uMAP
- TPOT
- pyCARET

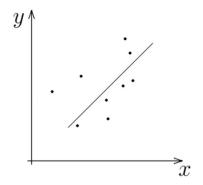

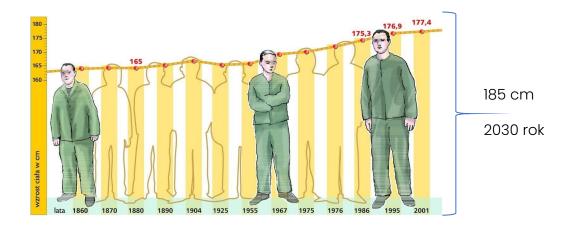
infoShareAcademy.com

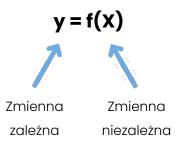

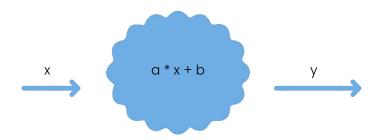

X – wejście funkcji, zmienna objaśniająca, niezależna

Y – odpowiedź funkcji, zmienna objaśniana, zależna

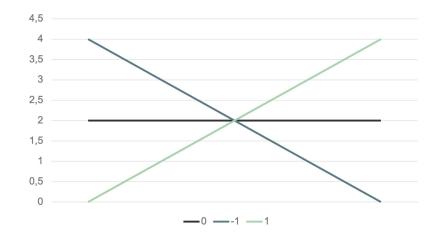
a – współczynnik "slope", kierunkowy

b – współczynnik "intercept", przesunięcie

info Share

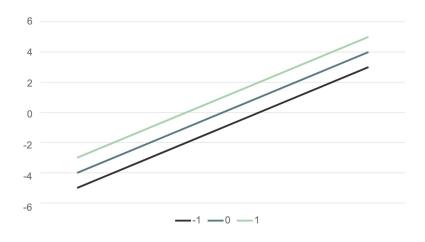
Funkcja liniowa

Wykres funkcji liniowej zależny od współczynnika a.

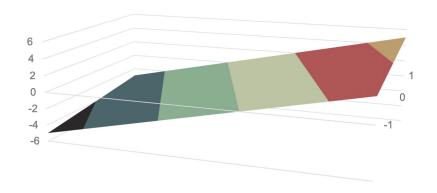

Wykres funkcji liniowej zależny od współczynnika b.

Funkcja liniowa wielu zmiennych hiperpłaszczyzna

Zadanie 12.4 (instrukcja)

- 1. Napisz funkcję, która wyliczać będzie odpowiedź funkcji liniowej na podstawie wejścia oraz dwóch współczynników.
- 2. Narysuj wykres funkcji liniowej na podstawie danych syntetycznych.
- 3. Stwórz wykres nakładający na siebie kilka funkcji liniowych o różnych współczynnikach slope.
- 4. Stwórz wykres nakładający na siebie kilka funkcji liniowych o różnych współczynnikach intercept.
- 5. Odległości między dwiema funkcjami liniowymi o różnych współczynnikach slope.

Tworzenie na podstawie dwóch punktów, A i B:

$$a = \frac{y_B - y_A}{x_B - x_A}$$

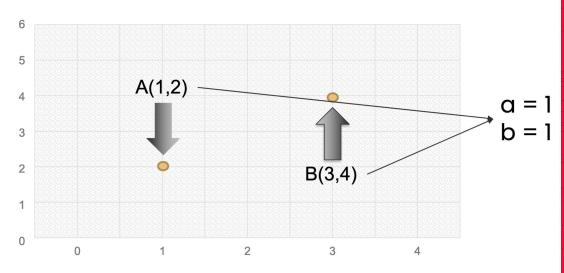
$$\mathbf{b} = \mathbf{y}_{A} - a\mathbf{x}_{A}$$

xA, xB, yA, yB - wartości współrzędnych x i y punktu A i B

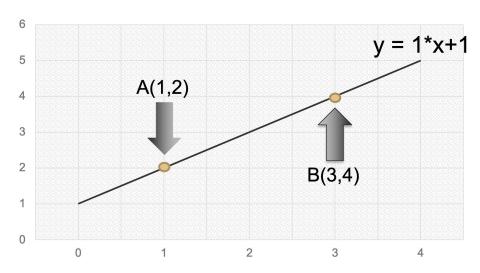
Wyznaczanie funkcji liniowej na podstawie dwóch punktów:

Wyznaczanie funkcji liniowej na podstawie dwóch punktów:

Regresja liniowa (definicja)

- Przedstawia korelację dwóch zmiennych: x, y.
- X nazywamy zmienną objaśniającą.
- Y nazywamy zmienną objaśnianą.
- Modelem jest funkcja liniowa: y = ax + b.
- Wyznaczenie funkcji liniowej polega na minimalizacji wartości błędu określanej metodą najmniejszych kwadratów (y - _y)^2.

Regresja liniowa (implementacja)

$$a = \sigma \frac{\eta_{k=1}(x_i - x_{mean})(y_i - y_{mean})}{\eta_{k=1}(x_i - x_{mean})^2}$$

$$b = y_{mean} - \alpha x_{mean}$$

n - ilość punktów do treningu
 yi , xi - wartość współrzędnych kolejnych punktów
 xmean, ymean - wartość średnia współrzędnych ze wszystkich punktów

Regresja liniowa (współczynnik determinacji)

$$R^{2} = \frac{\sigma^{\eta=1}(y_{i}^{*} - y_{mean})^{2}}{\sigma^{\eta=1}(y_{i}^{*} - y_{mean}^{*})^{2}}$$

iy* - kolejna wartość predykcji

y_i - kolejna wartość referencyjna

 $\boldsymbol{y}_{\text{mean}}$ – wartość średnia ze wszystkich referencji

Regresja liniowa (metryki reszty)

- Wielkości odchylenia odpowiedzi modelu od danych referencyjnych.
- Pokazują jak mocno na przestrzeni danych nasz model odbiega od rzeczywistości.
- Jeśli wartości reszt są mniej więcej podobne dla większości punktów, oznacza to dobre zastosowanie regresji liniowej.

Zadanie 12.5 (instrukcja)

- 1. Na początku wczytaj dane height.csv.
- 2. Narysuj wykres wysokości w czasie.
- 3. Z pierwszego i ostatniego punktu wyznacz równanie prostej na podstawie poniższych wzorów:

$$a=rac{y_B-y_A}{x_B-x_A}$$
 $b=y_A-ax_A$ A,B - skrajne punkty o współrzędnych (x,y) a - slope b - intercept

Regresja liniowa (błąd średniokwadratowy)

- Stosowany do porównywania jakości modeli regresji.
- Przedstawia średni błąd odchylenia wszystkich próbek testowanych od referencyjnych.
- W treningu regresji liniowej lepiej sprawdza się r^2, jednak jako dodatek również można go zastosować.

Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

Pobieramy pakiet modeli liniowych:

from sklearn.linear_model import LinearRegression

Tworzymy model regresji liniowej:

model = LinearRegression()

Trening:

model.fit(???)

Współczynniki:

model.intercept_, model.coef_

• Predykcja:

model.predict(???)

Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

import pandas as pd import numpy as np import matplotlib.pyplot as plt from sklearn.linear_model import LinearRegression

Modelowanie regresji liniowej w sklearn

df = pd.read_csv("data/salary.csv")
df.head()

YearsExperience Salary

1.1 39343.0

1 1.3 46205.0

2 1.5 37731.0

3 2.0 43525.0

4 2.2 39891.0

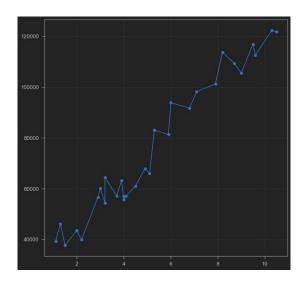

Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

x = df.YearsExperience.to_numpy()
y = df.Salary.to_numpy()

fig = plt.figure(figsize=(10,10))
plt.plot(x,y,marker='o')
plt.grid()
plt.show()

info Share ACADEMY

infoShareAcademy.com

Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

Modelowanie

model = LinearRegression()

x = x.reshape(-1, 1)

y = y.reshape(-1, 1)

model.fit(x,y)

model.score(x,y)

R2 = 0.9569

info Share

Rysowanie wykresu regresji liniowej:

model.intercept_

array([25792.20019867])

model.coef_

array([[9449.96232146]]) b

Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

def linear_function(a,b,x):

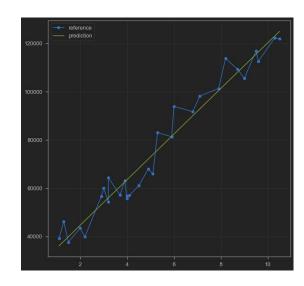
....

nasza funkcja liniowa

.....

return a*x+b

y_pred = linear_function(a,b,x)

info Share

infoShareAcademy.com

Regresja liniowa (implementacja w sklearn) – r kwadrat

from sklearn.metrics import r2_score

print("R^2 dla modelu liniowego:\n", r2_score(y,y_pred))

R^2 dla modelu liniowego:

0.9569566641435086

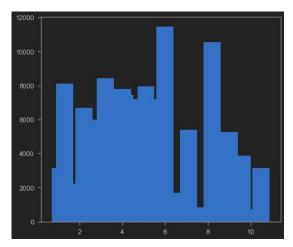

Regresja liniowa (implementacja w sklearn) – wykres reszt

yerr = y - y_pred

plt.bar(x.reshape(-1),np.abs(yerr.reshape(-1)))
plt.show()

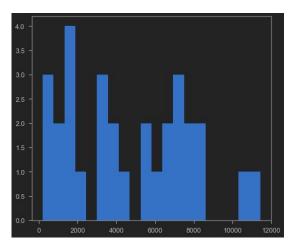
infoShareAcademy.com

Regresja liniowa (implementacja w sklearn) – wykres reszt

plt.hist(np.abs(yerr.reshape(-1)),bins=20)
plt.show()

infoShareAcademy.com

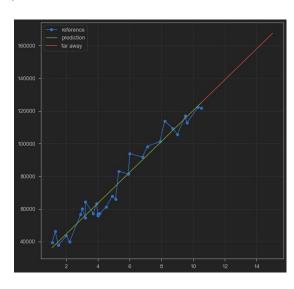
Regresja liniowa (implementacja w sklearn)

 $x_{tmp} = np.array([x[-1][0],15]).reshape(-1,1)$

y_far_away = model.predict(x_tmp)

y_far_away

array([[125016.80457395], [167541.63502049]])

info Share

infoShareAcademy.com

Zadanie 12.6 (instrukcja)

Wyznacz model regresji liniowej dla zestawienia "Y house price of unit area" od "X2 house age" w datasecie "estate.csv". Zbadaj poziom korelacji za pomocą metryki r2.

